

Dosarul nr. 2ra-907/19

Prima instanță: (Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni) C. Crețu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) E. Palanciuc, A. Malîi, Vl. Clima

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Culai Victor,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului
Dănceni și Consiliul sătesc Dănceni împotriva lui Culai Victor cu privire la obligarea
executării actului administrativ și obligarea eliberării terenului proprietate publică,
împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis cererea de apel depusă de Culai Victor, s-a casat integral hotărârea
Judecătoriei din 13 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și s-a pronunțat
o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de
Primăria satului Dănceni și Consiliul sătesc Dănceni,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2017, Primăria satului Dănceni și Consiliul sătesc Dănceni au
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Culai Victor cu privire la obligarea
executării actului administrativ și obligarea eliberării terenului proprietate publică.

În motivarea acțiunii, Primăria satului Dănceni și Consiliul sătesc Dănceni au
menționat că Primăria satului Dănceni deține cu drept de proprietate publică suprafața
de teren de 0,20 ha, ce face parte din terenurile cu destinație de pășuni, amplasat în
extravilanul satului Dănceni, raionul Ialoveni.

A relatat că în anul 2012, pârâțul Culai Victor a construit pe acest teren o
construcție ușor demontabilă, cât și unele capitale și anume: stână, unde își
adăpostește câteva sute de oi pe care le are în proprietatea sa, în lipsa unui contract de
arendă încheiat cu Primăria.

A specificat că prin decizia Consiliului sătesc Dănceni nr. 3/08 din 11 mai 2017
”Cu privire la ocuparea abuzivă a terenului”, Culai Victor a fost avertizat să elibereze
terenul în termen de 7 zile de la data înmânării deciziei, însă pârâțul nu a întreprins
nici o măsură în vederea executării acesteia.

A solicitat Primăria satului Dănceni și Consiliul sătesc Dănceni, în temeiul art. 374 alin. (1) Cod civil, obligarea lui Culai Victor să execute decizia Consiliului sătesc Dănceni nr. 3/08 din 11 mai 2017 și să elibereze terenul ocupat în mod abuziv, proprietate publică a Primăriei satului Dănceni.

Prin hotărârea din 13 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Dănceni și Consiliul sătesc Dănceni.

S-a obligat Culai Victor să execute Decizia Consiliului sătesc Dănceni nr. 3/08 din 11 mai 2017 ”Cu privire la ocuparea abuzivă a terenului”, ce-i aparține Primăriei satului Dănceni, raionul Ialoveni.

S-a încasat de la Culai Victor în beneficiul statului suma de 100 lei cu titlu de cheltuieli aferente judecării cauzei.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de Culai Victor, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei din 13 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Dănceni și Consiliul sătesc Dănceni.

S-a obligat Culai Victor să elibereze terenul ocupat abuziv ce aparține Primăriei satului Dănceni, raionul Ialoveni.

În rest, pretențiile s-au respins.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în litigiul dedus judecării, Primarul satului Dănceni, raionul Ialoveni a solicitat obligarea lui Culai Victor să execute un act administrativ și să elibereze o porțiune de teren ocupată abuziv.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că nu poate fi obligată o persoană să execute un act administrativ, or, o atare procedură nu este prevăzută de lege.

Deci instanța de apel a concluzionat că Primăria și Consiliul sătesc Dănceni au solicitat de asemenea apărarea dreptului de proprietate asupra terenului proprietate publică, formulând cerințe similare părții dispozitive a acului administrativ și ca urmare nu este necesară și înlăturarea unei cerințe separate de obligare a pârâtului să execute actul administrativ.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că soluția instanței de fond cu privire la obligarea lui Culai Victor să execute decizia Consiliului sătesc Dănceni nr. 3/08 din 11 mai 2017, este afectată de eroare și nu poate fi menținută.

La 18 martie 2018, Culai Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Culai Victor, în motivarea recursului a menționat la materialele cauzei nu se regăsesc probe ce ar demonstra că a ocupat terenul public care aparține administrației publice locale din satul Dănceni și că pe acest teren se află careva bunuri ale sale.

Astfel recurentul a invocat încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material la examinarea cauzei de către instanța de apel.

La 08 mai 2019, Consiliul local Dănceni a depus referință la recursul declarat de

Culai Victor, prin care a solicitat să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 18 martie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Culai Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Culai Victor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari